

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Dobrowolski

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi P. Sp. z o.o. w W.

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w [...]

na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w [...] w sprawie VII AGa [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 9 kwietnia 2019 r.

1. stwierdza, że nastąpiła przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. VII AGa [...];

2. przyznaje P. Sp. z o.o. z siedzibą w W., ul. P. [...], od Skarbu Państwa-Sądu Apelacyjnego w [...] sumę pieniężną w wysokości 3500 (trzech tysięcy pięciuset) złotych;

3. oddala skargę w pozostałym zakresie;

4. zasądza od Skarbu Państwa-Sądu Apelacyjnego w [...] na rzecz skarżącej spółki P. Sp. z o.o. z siedzibą w W., ul. P. [...], kwotę 240 (dwustu czterdziestu) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego.

UZASADNIENIE

Radca prawny H. K., działając na podstawie pełnomocnictwa substytucyjnego pełnomocników P. Sp. z o.o. - adwokata M. Z. i r.pr. M. K., złożył do Sądu Apelacyjnego w [...] skargę (datowaną na dzień 18 stycznia 2019 r.) na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygnaturze VII AGa [...]. W skardze tej sformułował następujące żądania: wydania przez Sąd rozpoznający przedmiotową skargę orzeczenia, na zasadzie art. 12 ust. 2 ustawy, uwzględniającego skargę, w którym stwierdzona zostanie przewlekłość postępowania sądowego z powództwa P. Sp. z o.o. w W. przeciwko [...] Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. w W. prowadzonego w I instancji przez Sąd Okręgowy w W. za sygn. akt XVI GC [...] oraz skutek apelacji skarżącej, przed Sądem Apelacyjnym w [...] za sygn. akt: VII AGa [...]; zobowiązania Sądu Apelacyjnego w [...], na podstawie art. 12 ust 3 ustawy, do wyznaczenia terminu rozprawy w sprawie o sygn. akt: VII AGa [...] na termin przypadający w przeciągu miesiąca od dnia wydania orzeczenia w postępowaniu wywołanym niniejszą skargą, nie później jednak niż do dnia 30 marca 2019 r.; przyznania na rzecz skarżącego od Skarbu Państwa (sądu prowadzącego postępowanie), na zasadzie art. 12 ust. 4 ustawy, sumy pieniężnej w wysokości 20.000 zł; zasądzenia od Skarbu Państwa na rzecz skarżącej kosztów postępowania wywołanego wniesioną skargą.

Zarzuty sformułowane w *petitum* skargi autor uzasadnił m.in. tym, że cyt. „należy wskazać, że w przedmiotowej sprawie od dnia wydania wyroku przez Sąd I instancji minęło blisko 2 lata, zaś sam Sąd Apelacyjny przyjął sprawę do rozpoznania ok. 1,5 roku temu i wciąż nie został wyznaczony nawet termin rozprawy. Powołując się na praktykę działania Sądu Apelacyjnego w [...] w innych sprawach, wskazać należy, że jest to termin rażąco długi. Zazwyczaj upływ dwóch lat od dnia wydania wyroku przez Sąd I instancji wystarczy do prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy”.

W odpowiedzi na skargę datowanej na dzień 26 lutego 2019 r. Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w [...] SSA E. K.-P. nie zgodziła się ze skargą (k. 30 akt I NSP 9/19, s. 2-ga odpowiedzi na skargę, nie formułując wszakże żadnej wyraźnej

konkluzji w tym piśmie procesowym), uznając jednocześnie, że „wobec tego, że w sprawie został wyznaczony termin rozprawy, przedstawione w skardze żądanie, zdaniem uczestnika postępowania jest bezprzedmiotowe”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga zasługiwała - jako w części zasadna - na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wypadało jednak rozważyć wyznaczenie obszaru jej zaskarżenia przez autor skargi na przewlekłość postępowania. Innymi słowy należało odpowiedzieć na pytanie, czy autor skargi zmierzał do uzyskania stwierdzenia przewlekłości postępowania zarówno przed sądem apelacyjnym, jak i przed sądem I-szej instancji - sądem okręgowym (na co mogłoby wskazywać formalne nawiązanie przez autora skargi we wniosku wyartykułowanym w pkt. I *petitum* skargi do żądania stwierdzenia cyt. „przewlekłości postępowania sądowego z powództwa P. Sp. z o.o. w W. przeciwko [...] Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. w W. prowadzonego w I instancji przez Sąd Okręgowy w W. za sygn. akt XVI GC [...] oraz wskutek apelacji skarżącej, przed Sądem Apelacyjnym w [...] za sygn. akt: VII Aga [...]”) czy też - być może - wyłącznie przed przez sądem apelacyjnym. Ma to o tyle istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, że w razie stwierdzenia „szerokiego” zakresu zaskarżenia należałoby rozważyć przekazanie skargi do rozpoznania sądowi apelacyjnemu, jako sądowi właściwemu do rozpoznania skargi obejmującej dwa postępowania (skargi domagającej się stwierdzenia przewlekłości dwóch postępowań). Zgodnie bowiem z przepisem art. 4 ust. 1b ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75, dalej cyt. jako ustawa o skardze na przewlekłość postępowania, ustawa), jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym - właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny. Analiza uzasadnienia skargi (i podnoszonych przez jej autora okoliczności uzasadniających żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania nawiązujących prawie wyłącznie

do wadliwości postępowania przed sądem apelacyjnym) jednoznacznie dowodzi, że intencją autora skargi było objęcie jej zakresem wyłącznie postępowania apelacyjnego oraz czynności tzw. postępowania międzyinstancyjnego (por. - m.in. - następujące fragmenty uzasadnienia skargi cyt.: „w postępowaniu objętym niniejszą skargą doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, zarówno poprzez podejmowanie bezcelowych, przewlekających postępowanie czynności na etapie między instancyjnym, a następnie poprzez całkowitą bezczynność Sądu Apelacyjnego w [...]”, uzasadnienie skargi, k. 4 akt o stwierdzenie przewlekłości postępowania; cyt.: „...w następnej kolejności wskazać należy, że akta do sądu II instancji przekazane zostały w dniu 16 sierpnia 2017 r. (czyli po miesiącu od dnia wydania ostatniego z w/w zarządzeń, zaś pięć miesięcy od wniesienia apelacji). Z punktu widzenia długości postępowania przed sądem odwoławczym oznacza to, że Sąd Apelacyjny w [...] nie wyznaczył terminu rozpoznania sprawy od ponad 16 miesięcy. Powyższy termin jest rażąco długi, zwłaszcza mając na uwadze, że w dniu 16 lipca 2018 r. (czyli po ok. roku od dnia przekazania akt), skarżąca złożyła pismo procesowe [k. 2985], w którym wniosła o jak najszybsze wyznaczenie terminu rozprawy”, uzasadnienie skargi, k. 7 akt o stwierdzenie przewlekłości postępowania, cyt.: „[w] konsekwencji opisanych powyżej działań i zaniechań Sądu Okręgowego w W. oraz Sądu Apelacyjnego w [...], w przeciągu dwóch lat od dnia wydania wyroku przez sąd I instancji oraz blisko półtora roku od dnia otrzymania akt przez sąd odwoławczy, nie doszło nawet do wyznaczenia rozprawy apelacyjnej. Działanie takie należy ocenić w sposób jednoznaczny, jako naruszenie prawa strony do rozpoznania w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy objętej skargą”, uzasadnienie skargi, k. 10 akt o stwierdzenie przewlekłości postępowania). Skoro zatem skarga wyraźnie obejmuje swym zakresem wyłącznie postępowanie odwoławcze, które toczyło się przed funkcjonalnie właściwym sądem odwoławczym - Sądem Apelacyjnym w [...] (należy uznać, że postępowanie odwoławcze obejmuje także funkcjonalnie mu podporządkowane i stanowiące – w myśl ustawy postępowania cywilnego jego integralną część - tzw. postępowanie międzyinstancyjne), to nie aktualizowała się konieczność przekazania sprawy sądowi apelacyjnemu. Zakres zaskarżenia skargą na przewlekłość postępowania

obejmuje bowiem postępowanie odwoławcze toczące się przed właściwym sądem apelacyjnym. Sądem właściwym do rozpoznania skargi w myśl przepisów o skardze na przewlekłość jest więc Sąd Najwyższy (art. 4 ust. 2 ustawy).

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego.

Ustawa o skardze na przewlekłość nie określa wprawdzie wyraźnie, jaki okres oczekiwania na rozpoznanie sprawy należy uznać za nieuzasadnioną zwłokę, jednak w utrwalonej judykaturze Sądu Najwyższego przyjmuje się, że o przewlekłości postępowania apelacyjnego można mówić w przypadku bezczynności sądu drugiej instancji polegającej na niewyznaczeniu rozprawy apelacyjnej, która trwa co najmniej 12 miesięcy (por. - m.in. - postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2005 r., III SPP 96/05, OSNP 2005 nr 23, poz. 384; z dnia 16 marca 2006 r., III SPP 10/06, OSNP 2007 nr 7-8, poz. 120; z dnia 21 marca 2006 r., III SPP 13/06; OSNP 2007 nr 7-8, poz. 121; z dnia 14 lipca 2016 r., III SPP 55/16, LEX nr 2122413; z dnia 7 marca 2017 r., III SPP 6/17; z dnia 19 października 2017 r., III SPP 42/17, LEX nr 2407819 czy z dnia 21 lutego 2018 r., III SPP 3/18). Wyłącznie w wyjątkowych sytuacjach krótsze okresy bezczynności mogą uzasadniać stwierdzenie przewlekłości postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 lipca 2014 r., III SPP 123/14, LEX nr 1515457). Orzecznictwo przyjmuje, iż przewlekłość postępowania zachodzi zarówno wtedy, gdy sąd nie podejmuje żadnych czynności, jak i wtedy, gdy wprawdzie je podejmuje, ale są one nieprawidłowe i w ich następstwie dochodzi do zwłoki w rozpatrzeniu sprawy (por. m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2014 r., III SPP 28/14, LEX nr 1620557). Okres trwania postępowania apelacyjnego

w granicach do 12 miesięcy nie stanowi przy tym sztywnej cezury czasowej dla oceny zgodności postępowania z konwencyjnymi, konstytucyjnymi i proceduralnymi dyrektywami osądzenia sprawy w rozsądnym terminie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2014 r., III SPP 56/14, LEX nr 2008689). W każdym więc przypadku ocena zmaterializowania się przewlekłości postępowania apelacyjnego powinna być dokonywana w odniesieniu do całokształtu okoliczności faktycznych i prawnych danej sprawy takich jak - między innymi - nie podejmowane (albo wadliwe podejmowane) czynności procesowych albo organizacyjnych, charakter sprawy, stopień jej faktycznej i prawnej zawichości, znaczenie sprawy dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, w szczególności zaś tej strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Pozwem z dnia 13 listopada 2013 r. P. Sp. z o.o. w W. wniosła o zasądzenie od [...] Towarzystwo Ubezpieczeniowe S.A. w W. kwoty 22.169.722 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty od kwot: 9.378.950 zł tytułem odszkodowania należnego na podstawie zawartej pomiędzy stronami umowy ubezpieczenia nr [...]; kwoty 12.764.100 zł tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną działaniami pozwanego w związku z likwidacją szkody nr [...] z dnia 22 listopada 2012 r.; kwoty 26.671,29 zł tytułem zwrotu kosztów czyszczenia przez pracowników powoda hal i maszyn po pożarze z dnia 22 listopada 2012 r. oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

Wyrokiem z dnia 11 stycznia 2017 r., sygn. XVI GC [...] (orzeczeniem częściowym co do kwoty 17.660.700 zł) Sąd Okręgowy w W. - XVI Wydział Gospodarczy oddalił powództwo P. Sp. z o.o. w W. przeciwko [...] Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. w W. co do kwoty 17.660.700 zł wraz z odsetkami od tej kwoty. Wyrok ten został zaskarżony w całości apelacją z dnia 27 marca 2017 r. przez stronę powodową (data wpływu apelacji do Sądu Okręgowego w W. - 28 marca 2017 r.). Przeprowadzona została kontrola formalna wniesionego środka odwoławczego, który uznano za wniesiony w terminie i wezwano pełnomocnika strony odwołującej się do uzupełnienia braków formalnych przez złożenie wszystkich załączników wskazanych w apelacji wraz z odpisem dla strony

przeciwnej w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia apelacji (zarządzenie upoważnionego sędziego z dnia 30 marca 2017 r. - k. 2747 akt postępowania głównego, t. XIV). Zarządzenie zostało doręczone pełnomocnikowi strony powodowej w dniu 25 kwietnia 2017 r., która uzupełniła wskazane w nim braki formalne w dniu 28 kwietnia 2017 r. (k. 2750 akt głównych postępowania, t. XIV). Postanowieniem z dnia 10 maja 2017 r. Sąd Okręgowy w W. po rozpoznaniu wniosku o zwolnienie od kosztów postanowił zwolnić powódkę „P.” Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. od kosztów sądowych w części, tj. w zakresie opłaty od apelacji, zaś w pozostałej części wnioszek oddalić (k. 2932 akt głównych postępowania, t. XV). Postanowieniem Sądu Okręgowego w W. z dnia 18 maja 2017 r. sprostowano z urzędu oczywistą niedokładność w komparycji wyroku częściowego z dnia 11 stycznia 2017 r. w ten sposób, że w miejsce słów P. wpisano słowa cyt. „P.” (k. 2939 akt głównych postępowania, t. XV). Odpis apelacji doręczono pełnomocnikowi strony pozwanej w dniu 1 czerwca 2017 r. (k. 2947 akt głównych postępowania, t. XV); odpowiedź na apelację pełnomocnika strony pozwanej - adresowana do Sądu Apelacyjnego w [...] I Wydział Cywilny - wpłynęła do Sądu Apelacyjnego w [...] w dniu 20 czerwca 2016 r. (k. 2951 akt głównych postępowania, t. XV), po czym została przekazana w dniu 22 czerwca 2017 r. Sądowi Okręgowemu w W..

Na podstawie zarządzenia sędziego Sądu Okręgowego w W. z dnia 10 lipca 2017 r. postanowiono uzupełnić protokoły rozprawy z terminów: 21 listopada 2014 r., 24 lutego 2015 r. i 2 czerwca 2015 r. przez doprecyzowanie stanowiska zajmowanego przez protokolanta (k. 2966 akt głównych postępowania, t. XV).

Przedstawienie akt sądowi odwoławczemu na skutek apelacji wniesionej w dniu 28 marca 2017 r. nastąpiło ostatecznie dopiero w dniu 16 sierpnia 2017 r. (pismo Przewodniczącego XVI Wydziału Gospodarczego Sądu Okręgowego w W. o przekazaniu akt sądu I-szej instancji z dnia 11 sierpnia 2017 r., k. 2970 akt postępowania, t. XV). Sprawę wpisano początkowo do repertorium „ACa” i zarządzono pozostawienie sprawy do przydzielenia sędziemu referentowi wedle ustalonego planu sesji - na podstawie zarządzeń Zastępcy Przewodniczącego I Wydziału Cywilnego z dnia 16 sierpnia 2017 r. (k. 2971-2972 akt postępowania, t. XV). Zarządzeniem z dnia 6 kwietnia 2018 r. wyznaczono

w sprawie referenta SSA A. W. i zarządzono wyznaczenie „pozostałego składu orzekającego” po skierowaniu sprawy do rozpoznania na podstawie § 58 Regulaminu urzędowania sądów powszechnych i „według ustalonego planu sesji” (k. 2983 akt postępowania, t. XV). W dniu 19 lipca 2018 r. do akt sprawy wpłynął wniosek pełnomocnika powodowej spółki o cyt. „jak najszybsze wyznaczenie terminu rozprawy apelacyjnej” (k. 2985-2987 akt postępowania, t. XV). Na pierwszej stronie wniosku widnieje ręczna adnotacja: cyt. Przedstawić do wyznaczenia terminu rozprawy” z datą „2018-07-25” (pieczętka). W dniach 29 sierpnia 2018 r. i 11 grudnia 2018 r. do akt sprawy wpłynęły wnioski pełnomocnika strony pozwanej o niewyznaczanie ewentualnych terminów rozprawy apelacyjnej odpowiednio w dniach 5-9 listopada 2018 r. i 11 grudnia 2018 - 4 stycznia 2019 r. (pierwszy wniosek) oraz 15-22 marca 2019 r. (drugi wniosek). Zarządzeniem z dnia 22 stycznia 2019 r. w związku z przejściem sędziego referenta z dniem 1 lutego 2019 r. w stan spoczynku zdecydowano o przydzieleniu nowego referenta do sprawy w systemie losowego przydziału spraw (w losowaniu z tego samego dnia wyznaczono w referentem SSA J. H.-K.) i przedstawieniu sprawy celem wyznaczenia terminu rozprawy poza kolejnością wpływu (k. 2999 akt postępowania, t. XV). Datę rozprawy apelacyjnej (16 maja 2019 r.) w niniejszej sprawie wyterminowano zarządzeniem z dnia 31 stycznia 2019 r. (k. 3002 akt postępowania, t. XV).

Od dnia 16 sierpnia 2017 r. (data przekazania akt przez sąd I-szej instancji wpisania sprawy do repertorium) do dnia 22 stycznia 2019 r. w sprawie nie podjęto zatem w Sądzie Apelacyjnym w [...] jakichkolwiek żadnych czynności zmierzających do wyznaczenia terminu rozprawy odwoławczej w sprawie. Terminu rozprawy apelacyjnej nie wyznaczono więc przez ponad okres 17 miesięcy. Godzi się zresztą zwrócić uwagę na to, że finalnie wyznaczenie terminu rozprawy apelacyjnej - nieprzypadkowo - miało miejsce właśnie bezpośrednio po wniesieniu przez pełnomocnika skarżącej spółki skargi na przewlekłość postępowania (zdaje się tego nie dostrzegać autor odpowiedzi na skargę, gdy twierdzi, że zarządzenie kolejnego losowania sędziego referenta zostało spowodowane przejściem sędziego referenta w stan spoczynku; do przyspieszenia biegu sprawy niewątpliwie przyczyniła się aktywność procesowa strony i założenie skargi na przewlekłość postępowania

apelacyjnego). Ten okres bezczynności w sposób znaczący przekracza standard wypracowany w orzecznictwie Sądu Najwyższego, zgodnie z którym przewlekłość postępowania materializuje się wówczas, jeżeli przez okres co najmniej 12 miesięcy nie wyznaczono terminu rozprawy apelacyjnej. Okres ten został przekroczony w niniejszej sprawie prawie o pół roku, a sprawa - w dacie rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania - nadal figurowała w repertorium jako niezakończona i oczekiwała na rozpoznanie przed Sądem Apelacyjnym w [...].

W odpowiedzi na skargę Wiceprezes Sądu Apelacyjnego - mimo formalnej deklaracji, że od Państwa należy wymagać takiej organizacji wymiaru sprawiedliwości, by sprawy były rozpoznawane w rozsądnym terminie - stwierdziła jednak, że cyt. „w sprawie niniejszej nie sposób uznać, że organizacja pracy w Wydziale (Przewodniczącego, Sędziego referenta, pracowników Sądu) była wadliwa i stąd zwłoka w rozpoznaniu sprawy. Podkreślenia też wymaga, że uprawnienia Prezesa Sądu Apelacyjnego w zakresie organizacji Sądu Apelacyjnego sprowadzają się do podejmowania decyzji, które mają stworzyć w ramach otrzymanych środków odpowiednie warunki organizacyjne dla sprawnego działania wydziałów sądu. Obowiązkiem prezesa sądu jest czuwanie na bieżąco nad tym, jak funkcjonuje ustalony odział czynności”. Całkowita bezczynność w sprawie (po wniesieniu apelacji przez Skarżącą) przez okres prawie 17 miesięcy świadczy jednak właśnie o wadliwej organizacji pracy, która doprowadziła z kolei do znaczącej zwłoki w rozpoznaniu jej sprawy. W orzecznictwie Sądu Najwyższego szczególnie silnie akcentuje się konieczność takiej organizacji pracy jednostek wymiaru sprawiedliwości, by nie dochodziło do przewlekłości postępowań sądowych (to na władzach kraju spoczywa obowiązek należytego zorganizowania funkcjonowania władzy sądowniczej - por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 2005 r., III SPP 121/05, z dnia 16 stycznia 2018 r., III SPP 57/17).

Uwzględniając skargę na przewlekłość postępowania apelacyjnego sąd na wniosek skarżącego ma obowiązek zasądzić odpowiednią sumę pieniężną od Skarbu Państwa (art. 12 ust. 4 zd. pierwsze ustawy o skardze na przewlekłość postępowania). Suma pieniężna o której mowa w tym przepisie stanowi - z jednej strony - rodzaj sankcji dla Państwa za wadliwe zorganizowanie wymiaru sprawiedliwości, powodujące czasami wręcz systemową przewlekłość postępowań

sądowych w niektórych obszarach praktyki sądowej, z drugiej zaś - rekompensatę dla skarżącego za krzywdę moralną spowodowaną przewlekłością postępowania. Zasądza się ją w wysokości proporcjonalnej do zwłoki, jej przyczyn oraz dotkliwości dla skarżącego (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 6 stycznia 2006 r., III SPP 154/05, OSNP 2006 nr 21-22, poz. 342). Pełni ona rolę swoistego zadośćuczynienia za stres i frustrację spowodowaną przewlekłością postępowania sądowego. Uzasadniając żądanie przyznania Skarżącej sumy pieniężnej w wysokości 20.000 zł autor skargi argumentował to między innymi cyt. „niepowetowaną szkodą jaką rodzi po stronie skarżącej przewlekłość postępowania. W sprawie objętej skargą ważą się losy wypłacenia odszkodowania przez ubezpieczyciela w związku z uszkodzeniem maszyn należących do skarżącej. Należy przy tym zaznaczyć, że do czasu pożaru skarżąca była jednym z liderów na rynku produkcji opakowań drukowanych i folii giętkich z rocznymi przychodami rzędu niemal 30 milionów zł. W wyniku zniszczeń oraz odmowy wypłacenia sumy ubezpieczenia, w 2014 r. przychody te zmalały do 2 mln zł, obecnie zaś skarżąca w ogóle nie osiąga przychodów, zaś dalsze losy spółki uzależnione są od rozstrzygnięcia niniejszej sprawy”, zaś cyt.: „[f]aktyczna likwidacja firmy, pociągająca za sobą bardzo poważne skutki społeczne w postaci zwolnienia blisko 100 pracowników, to nie jedyne konsekwencje ww. pożaru i nienależytego wykonania umowy przez pozwanego ubezpieczyciela. Jak każdy podmiot gospodarczy prowadzący działalność na dużą skalę, skarżąca pozyskiwała finansowanie swojej aktywności od instytucji finansowych. Brak osiągania przychodów przez P. Sp. z o.o. spowodował problemy ze spłatą zobowiązań skarżącej i spółek z nim powiązanych (przy czym do czasu pożaru skarżąca nigdy nie miała kłopotów z terminowym regulowaniem jakichkolwiek zobowiązań), wskutek czego obecnie toczy się kilka postępowań sądowych [...]”. Uwzględniając charakter sprawy i jej przedmiot (sprawa dotycząca wypłaty sumy ubezpieczenia z tytułu uszkodzeń substancji parku maszynowego dużego zakładu produkcyjnego) oraz okres zwłoki w rozpoznaniu sprawy z jednej strony, z drugiej zaś biorąc pod uwagę fakt, że w końcu - wprowadzie dzięki aktywności procesowej Skarżącej - doszło do wyznaczenia terminu rozprawy apelacyjnej (co czyniło bezprzedmiotowym formułowanie przez Sąd Najwyższy zaleceń zobowiązujących

Sąd Apelacyjny w [...] do wyznaczenia terminu rozprawy odwoławczej - w tym zakresie skargę należało zatem oddalić), Sąd Najwyższy uznał za właściwe przyznanie Skarżącej od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...], tytułem sumy pieniężnej o której mowa w art. 12 ust. 4 zd. pierwsze ustawy kwoty 3.500 zł. O przyznaniu sumy pieniężnej w wysokości przewyższającej 500 zł za każdy rok dotychczasowego trwania postępowania przesądził fakt całkowitej bezczynności Sądu Apelacyjnego odnośnie wniesionej przez Skarżącą apelacji, która swoją postawą nie przyczyniła się w sposób zawiniony do wydłużenia trwania czasu postępowania.

Na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. w zw. z § 14 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie Sąd Najwyższy zasądził od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...], reprezentowanego przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w [...], kwotę 240 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika Skarżącej.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak na wstępie.